

der behøves til et kraftigt Pantjerskib, staaer der os en ganske simpel Udvei aaben, nemlig den, at vi, naar den nye Minister er traadt til, i Forening med ham ved særlig Lov vedtage, hvad der behøves. Den ærede Ordfører har allerede ved en tidligere Leilighed gjort opmærksom paa, at den rigtigste Fremgangsmaade ved slige store finantsielle Spørgsmaal turde være at gjøre dem til Gjenstand for særlige Love, for tilbunds at kunne forhandle om, hvad det er, man vil anskaffe, og for tillige at blive enig om, hvorledes de Beløb, som saadanne Arbejder udfordre, skulle tilveiebringes, og dette forekommer mig at være en meget sund og rigtig Tanke, som vi ville gjøre vel i at følge ved lignende Spørgsmaal. Forhandlingen om en saadan særlig Lov med en Minister, der bestemt vidste, hvad han vilde, og med hvem vi til nogen Nytte kunde forhandle, kunde ikke tage hundredlig lang Tid, og en saadan Lov vilde altsaa fuldkomment kunne erstatte, hvad vi her maatte udstemme, men forsaavidt man overhovedet vil stemme for Noget, er det dog nok Umagen værd med et Par Ord at gjenkalde i Erindringen, hvorledes Sagen stiller sig. Ved 2den Behandling erklærede den ærede Minister, at han iaar stod aldeles paa samme Standpunkt som ifjor, hvilket vel ikke var ganske noiagtigt, thi ifjor stillede der ved 3die Behandling en Begjæring om 1,600,000 Rd. til Anskaffelse af et Skib i Udlandet, hvorimod man iaar vilde lade et Skib bygge herhjemme, men denne Uoverensstemmelse kunne vi springe over. Forøvrigt indskrænkede den ærede Minister sig til at sige, at Ministeriet var fuldkommen parat til at modtage en Bevilling fra Thinget; men vi vare dog enige om, at det ikke kunde lade sig gjøre at sige: Vær saa god, her er den og den Sum; anvend den, som Du lystet! Dernæst sagde den ærede Minister: „Derfor jeg altsaa skal udtale mig her som Marineminister“ — det er jo rimeligt, at det var som Marineminister, han talte — „saa staaer jeg paa det Standpunkt, at det er af største Vigtighed at forøge Flaaden, forsaavidt de finantsielle Midler kunne strække til, og dette er udtrykt i Forslangendet om en extraordinair Bevilling, men denne extraordinaire Bevilling var 100,000

Rd. til en Kanonbaad. Det var et tarveligt Forslangende; det var en maadeholden Begjæring, naar man vilde anvende Landets pecuniære Kræfter til at skaffe vort Søværn en Forøgelse, og denne extraordinaire Bevilling — nemlig Kanonbaaden — døde endog hen, uden at der, saavidt jeg veed, var et eneste ventligt Ord tilovers for at ledsage den ud af Forhandlingen. Der er nu her Spørgsmaal om, hvorvidt man skal frasælge, hvad den ærede Marineminister ved Lovens Forelæggelse har bebudet som sit Duffe, som sit Standpunkt, som sin Begjæring til os, nemlig herhjemme paa vort eget Værft at lade bygge et Skib, som Alle synes, at man bør anskaffe. Dette vil man nu gaae fra, man vil lade Skibet bygge i Udlandet, og den eneste Grund, som synes at være derfor, er den, at vi da faae Skibet saameget hurtigere færdigt, end om vi lade det bygge her (Hør, Hør!) Sa Hør, Hør!; men dertil er at bemærke, at den Tid, hvort man i Udlandet vil kunne bygge et saadant Skib, er mindre sikker. Naar jeg vilde søge efter, kunde jeg vise de ærede Medlemmer en lang Række af Tilfælde, hentede fra England, hvori Bygninger deels for fremmed Regning deels for den engelske Regjerings Regning først ere blevne færdige langt ud over den accorderede Tid. Det er altsaa som sagt meget usikkert, om man faaer Skibet til den lovede Tid, og om Fabrikanten maatte tilfige os et saadant Skib om halvandet Aar, er der i Usikkerheden ikke et Ord at sige til, om det end varer ikke ubetydeligt længere med Afleveringen. Jeg skal imidlertid indvænde, at man paa flere af de fremmede Værksteder kan bygge noget hurtigere end vi, fordi man der har en heel Befolkning til sin Raadighed, har Materialet ved Haanden osv.; men jeg troer, at man, naar man paa vort Værft vilde gribe sig an, naar man vilde indføre Accordarbejde i det Store, naar man vilde drive Arbeidet med den samme Zver, hvormed det drives paa private Fabriker, vilde kunne opnaae at faae et saadant Skib som det, vi ønske, færdigt i Løbet af 3 Aar, og vi vilde da ved Siden deraf opnaae det Gode — jeg kalder det et Gode, naar det kan opnaaes uden Dpoffrelser — at vi have Bessæftigelse